



Ferð er sett á tunnilsarbeiðið

Hóast stjórin enn ikki er farin til arbeiðis, so er fyrireikingararbeiðið til at byggja undirsjóvartunnil millum Skálafjørðin og Streymoyinna langt síðani farið í gongd.

Tað greiddi nevndarformaðurin í partafelagnum, Bergur Poulsen, frá, tá ið Samhald, valfelagið hjá Sambandsflokkinum í Eysturoy, skipaði fyri fundi um tunnilin.

– Vit hava keypt seismisku kanningarar, sum privata felagið gjørdi fyri nøkrum árum síðani og ein part av hesum kanningum kunnu vit brúka, segði Bergur Poulsen.

Men tær kanningar, sum eru gjørdar eru langt frá nóg mikið.

Fyrst skal greia fáast á tí nágreiniligu linjuføringini til undirsjóvartunnilin. Júst hetta hevur avgerandi týðning, tí hann upplýsti esini, at hvør kilometur av tunnli kostar millum 100 og 120 miljónir krónur.

– Tí hevur tað ómetaliga nógv at siga, at vit velja stytstu leið. Tað er ein spurningur, sum verður kannaður nú, segði Bergur poulsen.

Hann segði, at tunnilsfelagið arbeiðir neyvt saman við jarðfeingið og við tveimum eksternum ráðgevarum fyri at finna bestu linjuføringina.

Bergur poulsen segði esini, at tá ið hesin spurningurin er loystur, so er neyðugt at gera aðrar boringar fyri neyvt at kenna, hvussu jarðbotnurin er á leiðini, har tunn-

ilin skal gerast.

Eitt annað sum hann greiddi frá var, at tá ið undirsjóvartunnlar verða gjørdir, so er vanligt, at teir verða lagdir einar 50 metrar undir havbotninum. Í hesum føri fer tað at hava við sær, at hallið í tunnlinum verður ógvusligt – tað vil siga næstan sjeý prosent.

– Tí verður eisini kannað um tað er forsvarligt ikki at fara heilar 50 metrar undir havbotnin, men heldur nakað minni. Hvør metur fer at geva sparingar, serliga í brúki av orku, tí annars verður næstan bara undan- og mótbrekka at koyra. Har verður so at siga onki slætt strekki, segði Bergur Poulsen.

Nýggi stjórin, Teitur Samuelsen, er á veg inn í felagið og tekur við rættuliga skjót.

Viðvíkjandi figgingini segði Bergur Poulsen, at fleiri figgingarfyrirtekur hava spurt seg fyri um at sleppa at figgja. Tær eru úr Skandinavia og Evropa.

– Men vit vita øll, at frá at spyrja seg fyri og til pengarnir eru á borðinum, kann vera eitt langt lop, segði hann.

Eygleiðarar halda, at orðingin í lógini neyvan er nóg skørp og málið møguliga endar aftur í Løgtinginum. Hetta fyri at tryggja lánveitarunum, at tað í seiansta enda er landið, sum stendur aftanfyrir byggingina av tunnlnum báður.



Samgongan um at finna semju um fiskivinnunýskipan

Fundurin í Skálavík millum umboð fyri teir tríggjar samgonguflokkarnar hevur gjørt møguleikarnar fyri fiskiviðvinnunýskipanini størri

Landsstýrismaður við figgjarmálum, Jørgen Niclassen, Fólkaflokkurin, boðaði frá, tá ið hann almannakunngjórði uppskotið til løgtingsfigggjarlóg fyri 2015, at 1. februar næsta ár er samgongan eisini samd um eina nýggja fiskivinnuskipan.

Formaður Fólkaflaksins hevði tá gjørt avtalu við formenninar í hinum báðum samgonguflokkunum, Kaj Leo Holm Johannesen, Sambandsflokkurin, og Jenis av Rana, Miðflokkurin, um at áseta eitt evstamark, so nýskipanin kann samtykkjast áðrenn vit næsta heyst fáa løgtingsval.

Eitt annað trýst á Fólkaflokkinn er frá baklandinum, sum á landsfundinum um vikuskiftið gjórði heilt greitt, at fiskivinnan má fáa eina greiða ábending um, hvørjar treytir hon fer at hava at virka undir, tá ið núverandi lóg fer úr gildi 1. januar 2018.

Semja og ósemja

Í tvey samdøgur savnaðust sjeý umboð fyri samgonguflokkarnar á Deplinum í Skálavík, har tingast var um nýskipanina.

Eftir fundin var mest sum greitt, at semja kann finnast um flestu spurningarnar, men at tvey mál standa heilt óloyst enn.

Annað er spurningurin um, hvørt útlendingar skulu hava rætt at eiga í føroysku fiskivinnuni.

Har hevur Fólkaflokkurin gjørt heilt greitt, at flokkurin vil hava útlendingar úr vinnuni, meðan Sambands-

flokkurin hinvegin heldur, at útlendingar skulu kunna eiga part í vinnuni, so útlendskur kapitalur verður tilførdur vinnuni.

Hvussu júst hesin spurningurin verður loystur er ikki greitt, men flestu, sum hava verið partar av kjakinum um vinnuna, halda, at tað ber væl til, at útlendingar eiga part í vinnuni, men at hesir so skulu lúka somu treytir viðvíkjandi skatti, vinningsbýti o.ø., sum føroysk feløg.

Hin spurningurin, sum ósemja framvegis er um, snýr seg um uppboðssølu. Har er Fólkaflokkurin ímóti, meðan Sambandsflokkurin vil hava, at ein partur av veiðu- og fiskiloyvunum verða seld á uppboðssølu.

Miðflokkurin royndi seg undan samráðingunum í Skálavík við einum semingsuppskoti, sum millum annað hevði í sær, at ein partur av tilfeinginum verður selt á uppboðssølu.

Á fundinum í Skálavík lutóku Jørgen Niclassen, formaðurin í Fólkaflokkinum, Jacob Vestergaard, landsstýrismaður við fiskivinnumálum, og Jákup Mikkelsen, formaður í tingbólki Fólkaflaksins. Fyri Sambandsflokkinn vóru Kaj Leo Holm Johannesen, lögmaður, Alfred Olsen, formaður í vinnunevndini, og Jóhan Dahl, landsstýrismaður við vinnumálum. Bill Justinussen umboðaði einsamallur Miðflokkinn, tí formaðurin Jenis av Rana var burturstaðdur.

Fólksins ogn

Undanfarin ár hevur orðaskiftið ofta snúð seg um, hvør eigur tilfeingið á føroyska landgrunninum og hvør hevur rætt at troyta tað.

Samgongan tykist vera samd um, at tilfeingið er ogn Føroya fólks og tey, sum fáa rætt at troyta hetta tilfeingið, tí eisini noyðast at gjalda fyri hendan rætt.

Fólkaflokkurin var ógvuliga avgjørdur undan seinasta vali og segði, at tað ikki kom uppá tal, at vinnan skal gjalda ftyri at fiska ella fyri at ala.

Hetta er broytt, meðan flokkurin hevur sitið í samgonguni. Alivinnan hevur góðtikið at gjalda tilfeingisgjald og tað hevur uppsjóv-arvinnan meir ella minni eisini.

Í teimum samráðingum, sum vóru í Skálavík, bendir alt á, at hetta eisini verður soleiðis í framtíðini.

Tvær orsøkir eru til, at tað verður soleiðis.

Tann fyrri er ógvuliga tætt knýtt at lyftunum hjá samgonguni um at fáa javnvág á figggjarlógini. Landsstýrismaðurin við figggjarmálum er samstundis formaður í Fólkaflokkinum. Skal tað eydnast at halda lyftini um javnvág, so er neyðugt við øðrum inntøkum enn teimum, sum hava verið til fyri fáum árum síðani.

Onki bendir á, at so nógvar nýggjar inntøkur fara at vísa seg, at landsstýrismaðurin kann seta

annað inn í staðin fyri tær 150 miljónir krónurnar, sum longu koma frá tilfeingisgjaldinum.

Hin orsøkin er av meira prinsippiellum orsøkum. Sambandsflokkurin og part-vís Miðflokkurin halda, at tey, sum fáa rættin at troyta føroysk fiskirættindi, eisini noyðast at gjalda fyri hesi rættindi. Hvussu stórt hetta gjald skal vera í framtíðini er sjálvandi ein samráðingarspurningur.

Tryggar karmar

Vinnan sjálv hevur ymiskar meiningar um tilfeingsgjald ella tilfeingisrentu, men hon er samd um, at skal hon kunna virka og mennast, so er neyðugt, at karmarnir eru kendir ár fram í tíðina.

Hetta er eisini ein partur av tí, sum flokkarnir vóru samdir um í Skálavík. Skulu broytingar gerast, so skulu hesar broytingar gerast í góðari tíð.

“Góð tíð” er ikki ásett, men talan er um frá trimum uppi sjeý ár. Fyri sjóvinnuna hevur hetta alstóran týðning, tá ið skip skulu byggjast og figggjast.

Figgingarstovrnarnir vilja aloftast kenna til møguleikarnar hjá skipum at fiska, so lán kunnu gjaldast aftur. Og júst innan fiskivinnuna, eru tað sum oftast útlendskir figgingastovnar, sum skulu veita figgingina.

Teir krevja vanliga eina langa trygd fyri, at skipini hava veiðuloyvir nógvar ár frameftir.